

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 577/2016
11.05.2016. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиоца Н.Ђ. из К., кога заступа Ж.Р., адвокат из П., против тужене В.С. из П., коју заступају М.Б. и М.Р., адвокати из К., ради вршења родитељског права, издржавања и уређења личних односа, по тужби и противтужби, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 357/15 од 14.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 11.05.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 357/15 од 14.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П2 950/2013 од 23.06.2015. године малолетно дете странака Ђ.Д. рођена ... године поверена је на самостално вршење родитељског права мајци С.В. из К. (став први изреке), обавезан је тужилац да на име свог доприноса за издржавање детета плаћа по 8.000,00 динара почев од 14.03.2015. године па убудуће а заостале рате исплати у року од 60 дана док је тужбени захтев за веће тражење до 10.000,00 динара одбијен као неоснован (став други изреке), уређен је начин одржавања личних односа између тужиоца и детета тако што ће мал.Д. у породици оца проводити сваки први и трећи викенд у месецу почев од петка у 17,00 часова до недеље у 17,00 часова и сваку другу и четврту среду у месецу у дневном трајању у времену од 17,00 до 19,00 часова, 01. и 02. јануар код оца, Божић код мајке, на дан Ускрса код оца, 01. и 02. мај код мајке, па следеће године обрнуто наизменично, први дан рођендана код оца, други дан код мајке, па наизменично, 5 дана зимског и 10 дана летњег одмора код оца и то тако што ће отац преузимати мал. Д. из породице мајке и по истеку утврђеног времена дете враћати мајци (став трећи изреке), одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се малолетно дете повери на вршење родитељског права тужиоцу (став четврти изреке), обавезана је тужена да на име свог дела доприноса за издржавање ћерке за период од 30.09.2013. године до 13.03.2015. године исплати за сваки месец по 8.000,00 динара тужиоцу (став пети изреке), усвојена је

привремена мера тужене и малолетно дете странака поверено на привремено вршење родитељског права мајци (став шести изреке), усвојена је предложена привремена мера и одређено одржавање личних односа оца и детета (став седми изреке) и одређено је да свака странка сноси своје трошкове (став осим изреке).

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 357/15 од 14.09.2015. године потврђена је наведена првостепена пресуда у ставу првом, другом у усвајајућем делу, у ставу трећем и четвртном, укинута је решење о трошковима садржано у ставу осмом изреке и одбачена жалба тужиоца у одбијајућем делу става другог изреке.

Против правноснажне одлуке донете у другом степену у потврђујућем делу благовремено је изјавио ревизију тужилац из чије садржине произилази да се побија због погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55 /14) и налази да ревизија није основана.

У спроведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању мал. Д.Ђ. је рођена године у П. у ванбрачној заједници странака, која је трајала у периоду од 25.09.2011. године до 30.09.2013. године. Странке су живеле са родитељима тужиоца у породичној кући у К.. Тужилац је рођен године, завршио је Вишу пословну школу, ради у Комуналном предузећу као инкасант са зарадом од 30.000,00 динара месечно. Тужена је рођена године, магистар је економских наука, радила је у предузећу А.м. као књиговођа, са зарадом од 300 евра у динарској противвредности. Живи у породичној кући родитеља у П.. Тужена је услед компликација у трудноћи доживала мождани удар и порођена је оперативно у осмом месецу трудноће. Лечена је у Клиничком Центру Србије, Општој болници у П. и Селтерс Бањи. Јуна 2012. године наставила је амбулантну рехабилитацију и породичну заједницу са тужиоцем и његовим родитељима у К.. Односи странака су битно поремећени, тужену су искључили из неге о детету, сматрајући је некомпетентном и 30.09.2013. године након конфликта тужена је напустила заједницу а тужилац јој није дозволио да поведе дете. Тужилац због здравственог стања оспорава способност тужене за негу и старање о заједничом детету. Према спроведеном вештачењу психијатра др В.К. оба родитеља имају ненарушен потенцијал и способност за вршење родитељског права и старања. Према мишљењу Института за ментално здравље странке су мотивисане за вршење родитељског права и имају капацитете да препознају и испуне базичне и развојне потребе малолетног детета, тужена као последицу прележаног можданог инфаркта има спазам прстију леве шаке и слабост левих екстремитета али наведено не умањује родитељску способност мајке и способност вршења родитељског права. Од стране РФЗО тужена је проглашена способном за рад и

оспособљена је за посао у рачуноводству. Коначним предлогом Центар за социјални рад П. се изјаснио да малолетно дете странака треба поверити мајци на самостално вршење родитељског права. Предложен је модел уређења личних односа детета са оцем.

На утврђено чињенично стање правилно је побијаном одлуком примењено материјално право и то одредбе члана 6. став 1, 77. став 3, 270. и 272. став 2. Породичног закона, поверавањем детета на самостално вршење родитељског права мајци. Разлози наведени побијаном одлуком потврђују поштовање начела најбољег интереса детета код доношења одлуке о вршењу родитељског права. Правилно су оцењене личне, породичне, стамбене и материјалне прилике странака, њихов родитељски капацитет, узраст заједничког детета и узајамни однос са родитељима.

Ревизијом се неосновано поново указује на здравствено стање мајке и доводи у сумњу могућност самосталног вршења родитељског права услед последица прележаног можданог удара 2012. године. Здравствено стање тужене је детаљно разматрано пред нижестепеним судовима и отклоњена свака сумња да би здравствено стање мајке могло угрозити старање о детету. Вештак К., вештаци Института за ментално здравље у Београду и Орган старатељства су се изјаснили позитивно и изричито о родитељском капацитету тужене на основу обимне медицинске документације која се налази у списима. Здравствено стање мајке је битно напредовало спроведеном рехабилитацијом и нико од вештака као ни орган старатељства није указао на потребу за додатне специјалистичке прегледе тужене. Стога је и по оцени Врховног касационог суда сувишно вршење неуролошког вештачења и допунско испитивање здравствене способности мајке.

Одлука о висини издржавања донета је правилном применом члана 73, 154. став 1., 160, 161. и 162. став 1. и 3. Породичног закона. Правилна је и одлука о одржавању личних односа детета са оцем и заснована на правилној примени члана 61. Породичног закона.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци пресуде на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**